

Angol Mr. Wrighttal

TANULÁS Új nyelvi lektor a zalaegerszegi belvárosi iskolában

Francis Wright úr Anglia, Kuvait, Szerbia, Nigéria, Svájc után érkezett meg Zalába, hogy jókedvű angolt tanítson a gyerekeknek

KOLOZSVÁRI ILONA
zalaihirlap@zalaihirlap.hu

Zalaegerszeg – Szeptembertől új nyelvi lektor oktat a Belvárosi Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolában.

A diákok többsége szépen beszél angolul, sikeresen szerepel a nyelvvizsgákon, de az iskola azt szeretné, hogy megismerjék a mindennapi szövegeket és váratlan szituációkban se jöjjenek zavarba. Ezt viszont csak angol anyanyelvű tanárból tudják megtanulni, aki a helyes kiejtés mellett az angol művészetet, filmet, zenét is megismerteti diákjaival.

Francis Wright (62) közel kétszáz diákot tanít, felkészíti őket a nyelvvizsgára, fejleszti a beszédképességüket, szóértésüket, bővíti a szókincsüket. A belvárosi iskola tanulóit a harmadik évfolyamtól tehetik le a kezdő nyelvvizsgát. A szigorú feltételek mellett – a nemzetközileg elismert, akkreditált kezdő vizsga írásbeli feladatait például Angliában javítják és értékelik – évente közel félszáz kisdíák szerez bizonyítványt, a nyolcadikosok pedig középfokú

nyelvtudással hagyják el az alma matert.

A lektor mosolyogva fogad az iskola titkárságán. A világutazó, ízig-vérig tanárember szívesen mesél munkájáról, kalandos utazásairól. Angliában született, Manchesterben szerzett diplomát. Huszonkét évesen állt először katedrára, örömmel tanított, de miután megnősült elhagyta a tanári pályát és rendőrnak állt. A hetvenes évek végén Angliában is alacsony volt a pedagógusok bére, a családjának viszont megélhetésre volt szüksége, magyarázza, de szavaiból az is kiderül, döntését nemcsak a pénzszerzés motiválta.

- Kíváncsi voltam, hogy hol van a határmezsgye jó és rossz között, mitől lesz jó valaki, és miért választja a rossz utat. Két évtizedes pályafutásom alatt azt is megtanultam, hogy lehetek a „rend őre” – idézi fel. Egy rendőrségi akció során viszont súlyosan megsérült, így ismét pályamódosításra kényszerült. Helyettesítő tanári állást vállalt, néhány évig Angliában tanított, majd Kuvaitban, Szerbiában, Svájcban és Nigériában oktatta angol nyelv-

ven – földrajzra, matematikára, hittanra – a diákokat.

- 2006-ban érkeztem Belgrádba, ekkor már béke volt az országban, de még mindig érezhető volt a feszültség. A háború borzalmai – a kivégzések, az erőszak, a lebombázott házak – mély nyomot hagytak az emberekben – mondja Francis Wright, majd Svájcban, Afrikában szerzett tapasztalatairól beszél. Az északi országot unalmasnak, egyhangúnak látta, Lagosban viszont egy élettel

A gyerekeknek érezniük kell, hogy ők a legfontosabbak

teli, vidám várost ismert meg, ugyanakkor azt is látta, szakadéknyi különbség van az emberek életkörülményei között; míg a milliárdosok a legnagyobb luxusban élnek, a szegényeket nyomor veszi körül.

Francis Wright soha nem tett különbséget gazdag és szegény között, nem érdekelte sem a bőrszínük, sem a vagyoni helyzetük, ezért mindenütt befogadták. Szabadsá-

ga alatt feleségével is sokat utazgatott, míg végül úgy döntöttek, hogy egy csendes zalai faluban, Türijén telepednek le. Nyugalomban telnek napjaik, kertészkednek, kutyát sétáltatnak, részt vesznek a helyi közösség életében. A nyelvi nehézségeket meta-kommunikációval hidalják át, Francis Wright pedig örömmel tanul magyarul. Bárhova vetette a sors, igyekezett elsajátítani a helybeliek nyelvét. Izgalmas utat járt be, tanított általános- és középiskolákban. Mint mondja a gyerekek a világ minden táján aranyosak, származásuktól, társadalmi helyzetüktől függetlenül ugyanazok a problémák foglalkoztatják őket.

- Vannak köztük lusták és szorgosak, félénkek és nyughatatlanok. Általában jókedvűek és kedvesek, de olykor „undokok” is tudnak lenni – mondja vidám mosollyal.

- Mi a jó pedagógus titka?

- A gyermekeket meg kell hallgatni, figyelni kell rájuk és éreztetni kell velük, ők a legfontosabbak. De vezérfonalakra is szükségük van, hogy megtalálják a helyes utat.